

رضایت شغلی اعضای هیأت علمی دانشگاه‌های منتخب نظامی

محمد دانشمندی، هنگامه حبیبی*، مسعود سیرتی نیر، آرمین زارعیان، امیر حسین پیشگویی

چکیده

مقدمه: انگیزش و رضایت شغلی اساتید می‌تواند نقش بسیار اساسی در عملکرد آنها داشته باشد. عدم توجه به رضایت کارکنان یک سازمان، موجب توقف و رکود نسبی و تحلیل و زوال تدریجی آنان خواهد شد. لذا مطالعه حاضر با هدف بررسی رضایت شغلی اعضای هیأت علمی دو دانشگاه منتخب نظامی شهر تهران در سال ۱۳۹۹ انجام شد.

روش‌ها: در یک مطالعه توصیفی مقطعی تعداد ۱۵۰ پرسشنامه اطلاعات پرسشنامه‌ای شامل ۴۵ گویه با مقیاس ۵ نقطه‌ای لیکرت بود که قبلاً در مطالعه‌ای مشابه در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تدوین و استفاده شده بود و جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی (t تست و آزمون ANOVA و ضریب همبستگی پیرسون) استفاده شد.

نتایج: میانگین و انحراف معیار کسب شده در حیطه‌های مختلف رضایت شغلی عبارت بودند از: شامل نحوه سرپرستی و ارتباطات $۴۶/۵۱\pm ۱۰/۶۱$ ، ماهیت کار $۲۳/۸۳\pm ۴/۳۳$ ، امنیت شغلی $۲۳/۷۶\pm ۵/۶۰$ و شرایط فیزیکی و محیط کار $۲۰/۴۳\pm ۶/۷۹$ ، فرسته‌های ارتقا $۱۷/۲۹\pm ۵/۹۳$ و حقوق و مزايا $۱۵/۱۲\pm ۵/۳۹$ بود. نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که بین سطح رضایتمندی و حیطه‌های مختلف، قوی ترین همبستگی مثبت به ترتیب مربوط است به حیطه‌های: نحوه سرپرستی و ارتباطات، فرسته‌های ارتقا، امنیت شغلی، شرایط فیزیکی و محیط کار، حقوق و مزايا و ماهیت کار.

نتیجه‌گیری: اعضای هیأت علمی از رضایت شغلی نسبتاً خوبی برخوردار بودند. با توجه به نتایج به دست آمده چنین به نظر می‌رسد که توجه به امر سرپرستی و فرسته‌های ارتقا می‌تواند شرایط موجود را بهبود بخشد.

واژه‌های کلیدی: رضایت شغلی، اعضای هیأت علمی، دانشگاه نظامی، منابع انسانی، ارتقای هیات علمی
مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی /شهریور ۱۳۹۱: ۴۵۸ تا ۴۶۶

مقدمه

رضایت شغلی، نگرشی فردی نسبت به شغل است و نشان می‌دهد، که توقع فرد با پاداش‌هایی که شغل و سازمان برای او فراهم می‌کند؛ تا چه حد سازگاری و هماهنگی دارد. به عبارت کلی رضایت شغلی یعنی این که فرد احساس کند در حرفة خود به خواسته‌ها و ارزش‌های مورد نظر رسیده است(۲). اعضای هیأت علمی بدنه اصلی هر دانشگاه را تشکیل می‌دهند و به عنوان یکی از ارکان تعلیم و تربیت نیاز است تا در آموزش دانشجویان، ارتقای بهداشت و درمان جامعه مؤثر واقع شوند(۳). امروزه، اعضای هیأت علمی دارای شرح وظایف گسترده آموزش، پژوهش، خدمات درمانی، فعالیت‌های اجرایی و توسعه فردی هستند و برای ارزیابی رضایت شغلی آنها،

رضایت شغلی به مجموعه نگرش مثبت و منفی فرد از شغل خود اطلاق می‌شود و متأثر از عوامل متعددی مانند حقوق، دستمزد، ارتباطات، سیستم‌ها، رویه‌ها، ابعاد شغلی، نظم کار و ویژگی‌های شخصیتی کارکنان است(۱).

* نویسنده مسؤول: هنگامه حبیبی، کارشناسی ارشد، پرستاری دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی ارشد، تهران، ایران. (habibi_64_2006@yahoo.com)
محمد دانشمندی کارشناس ارشد، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران (mdanesh44@yahoo.com)؛ مسعود سیرتی نیر (مربي)، دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران. (sirati@bmsu.ac.ir)؛ دکتر آرمین زارعیان (استادیار)، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ارشد، تهران، ایران. (arminzj@yahoo.com)
امیر حسین پیشگویی (مربي)، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ارشد، تهران، ایران. (apishgooie@yahoo.com)
تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۳/۱۴، تاریخ اصلاحیه: ۹۰/۹/۲۴، تاریخ پذیرش: ۹۱/۳/۱۱

در مطالعه دیگری در دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران، مهم‌ترین حیطه مؤثر در رضایت شغلی اعضای هیأت علمی، حیطه حقوق و دستمزد (متاسب بودن حقوق با نیازهای زندگی و میزان نوع کار) بوده است(۱۳) که نتایج آن، با نتایج اغلب مطالعات داخلی، مانند مطالعه بخشی و همکاران در مورد اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان(۲)، مطالعه قانونی در مورد پزشکان استان کردستان(۱۴) و مطالعه عبادی در مورد پرستاران دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی(۱۵) مطابقت دارد. در مطالعات خارجی مانند مطالعه اسمعیت (Smith) و همکاران(۱۶)، و مطالعه ایسوم (Easom)(۱۷)، حقوق و درآمد مالی به عنوان یک عامل مؤثر در رضایت شغلی گزارش گردیده است، اما اهمیت آن در مطالعات داخلی، در مقایسه با سایر عوامل نسبت به نمونه‌های خارجی بیشتر بوده است.

از عوامل دیگری که در این زمینه اهمیت زیادی داشت، رعایت عدالت و عدم تبعیض بین کارکنان و همچنین امنیت شغلی بود(۱۸). نتیجه مطالعه دوپر (Dupre) و همکارش که روی دانشجویان پزشکی انجام شد؛ نشان داد اگر توجه به عدالت سازمانی در تربیت دانشجویان پزشکی مورد توجه قرار گیرد، نه تنها میزان استرس، پرخاشگری و نتایج نامطلوب در دانشجویان کاهش می‌یابد، بلکه تمایل آنان به فراگیری در موقعیت‌های آکادمیک در آینده، افزایش پیدا می‌کند(۱۹). در مطالعه دیگری(۱۳)، تجهیزات و امکانات از عوامل مهم رضایت شغلی معرفی شدند؛ که با توجه به کمبودهای موجود در زمینه توزیع و استفاده از امکانات، این نتیجه دور از انتظار نیست و با نتایج مطالعه بخشی و همکاران در رفسنجان(۲) مطابقت دارد.

در مطالعه‌ای در دانشگاه علوم پزشکی مازندران، عوامل موجود در حیطه مسؤولیت شغلی، شامل استقلال در ارائه خدمات آموزشی و پژوهشی و ابراز عقیده و پذیرش پیشنهادات، از حیطه‌های مهم در رضایت شغلی

ضروری است تا به تمام این حیطه‌ها توجه شود(۴). از طرفی، متخصصان معتقدند در ارزیابی کیفیت خدمات، خواسته مشتری یا دریافت‌کنندگان خدمت، یکی از گام‌های اساسی ارتقای کیفیت است. اغلب بین تلقی مدیریت از ادراک و انتظارات دریافت‌کنندگان خدمت، و ادراک و انتظار واقعی آنها، تناسب وجود ندارد(۵). انگیزش و رضایت شغلی اساتید می‌تواند نقش بسیار اساسی در عملکرد آنها داشته باشد؛ و عدم توجه به رضایت کارکنان یک سازمان موجب توقف و رکود نسبی و تحلیل و زوال تدریجی آنان خواهد شد(۶). رضایت شغلی بر بازدهی و کیفیت انجام کار و ابقاء کارمند تأثیرگذار است(۷). رضایت شغلی، خود تعیین‌کننده بسیاری از متغیرهای سازمانی نظیر افزایش بهره‌وری، افزایش کمیت و کیفیت کار است(۸). باید به این نکته توجه داشت که اثرات ناشی از رضایت شغلی، بر جامعه نیز تأثیرگذار است. هنگامی که افراد از شغل خود راضی باشند، از کار خود لذت می‌برند و در جهت سلامت جامعه خود بیشتر تلاش می‌کنند؛ چرا که از طریق رضایت شغلی، شادابی و مسرت به خانه و جامعه نیز منتقل می‌گردد(۹).

بررسی‌ها همچنین نشان داده‌اند که با افزایش میزان رضایت شغلی، خلاقیت و مولد بودن فرد نیز افزایش می‌یابد؛ انگیزه‌های کاری بیشتر و غیبت از کار کمتر می‌شود(۱۰). غیبت از کار در ساختارهای آموزشی در مقایسه با ساختارهای دیگر، می‌تواند بیشترین لطمہ را به حیات سازمان وارد نماید(۱۱).

مطالعات انجام شده نشان داده است که عوامل مختلفی می‌تواند بر رضایت شغلی تأثیرگذار باشد. از جمله نتایج مطالعه‌ای درباره رضایت شغلی اعضای هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی و دولتی شهر زنجان، نشان داده است؛ که بین عوامل انگیزشی و تناسب تدریس با تخصص و رضایت شغلی اعضای هیأت علمی در جامعه موردن بررسی ارتباط وجود دارد(۱۲).

نوع مأموریت متفاوت بوده و توسط فرماندهان نظامی تعیین می شود. کمتر بودن حقوق و مزایای اعضاء هیئت علمی این دانشگاهها نسبت به دانشگاه های دیگر و تدریس واحد های خاص، نظیر درس «پژوهشکی در بحران و شرایط نظامی»، از دیگر تفاوت هاست. بنا به این ویژگی های خاص، پژوهشگران بر آن شدند تا رضایت شغلی اعضای هیأت علمی دو دانشگاه علوم پژوهشکی نظامی کشور را بررسی نمایند.

روش ها

در این مطالعه توصیفی مقطوعی، جامعه مطالعه را کلیه اعضای هیأت علمی دو دانشگاه منتخب نظامی تهران در سال ۱۳۸۸ تشکیل می دادند. نمونه از مجموع اعضای هیأت علمی رسمی و رسمی آزمایشی دو دانشگاه توسط نموگرام آلتمن و الگو قرار دادن تحقیق رنجبر و وحیدشاهی انتخاب شد(۱۲). چون احتمال ریزش تعداد بالای نمونه ها وجود داشت؛ به جای ۹۰ نفر، پرسشنامه در بین نمونه ۱۵۰ نفره در دو دانشگاه توزیع گردید. کلیه اعضای هیأت علمی قراردادی و پیمانی، واعضای هیأت علمی رسمی که تمایلی به مشارکت در طرح نداشتند، از مطالعه خارج شدند. برای جمع آوری داده ها، از پرسشنامه ای در خصوص حقوق و مزايا، فرصت های ارتقا، نحوه سرپرستی و ارتباطات، امنیت شغلی، شرایط فیزیکی و محیط کار و ماهیت کار استفاده گردید. این پرسشنامه در مطالعه ای مشابه در دانشگاه علوم پژوهشکی اصفهان تدوین شده و بکار گرفته شده بود(۲۱). روایی پرسشنامه به صورت روایی محتوا و صوری، و پایایی آن با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۵ محاسبه شده بود.

پرسشنامه شامل دو بخش بود. در بخش اول مشخصات دموگرافیک اعضای هیأت علمی بررسی می شد. قسمت دوم شامل ۴۵ گویه، در شش حیطه مختلف بود؛ که به ترتیب عبارت بودند از: حقوق و مزايا (۵ گویه)، فرصت های ارتقا (۶ گویه)، نحوه سرپرستی و ارتباطات

شناخته است(۱۲)؛ که اهمیت این عامل در مطالعه وايد (Wild) و همکاران نیز مورد تأیید قرار گرفته است(۲۰). در زمینه عوامل مؤثر بر رضایت شغلی و انگیزش افراد، تئوری های مختلفی وجود دارند؛ که در دو گروه کلی قرار می گیرند. تئوری های محتوایی که به محتوای ایجاد رضایت شغلی و انگیزش می پردازند (مانند تئوری مازلو، و تئوری هرزبرگ) و تئوری های فرآیندی که فرآیند آن را در نظر می گیرند (از جمله تئوری آدامز، و تئوری ویکتور وروم)(۷۸). رایج ترین و کاربردی ترین تئوری مورد استناد در بررسی رضایت شغلی، تئوری هرزبرگ (Herzberg) است. بر اساس این تئوری، حیطه های مختلفی برای هر یک مشخص شده است؛ و عوامل مؤثر بر رضایت شغلی به دو گروه عوامل بیرونی (نگهدارنده) و عوامل درونی (نگرش، انگیزش) تقسیم می شوند(۹) و که با مطالعه آنها می توان مهم ترین عوامل رضایت شغلی را شناسایی کرد؛ و از آنها در برنامه های ارتقای کیفیت عملکرد اساتید استفاده نمود. مسلماً اساتیدی که رضایت شغلی بالایی دارند، با انگیزه بیشتری دانشجویان را تربیت می کنند و پژوهشگران، پرستاران، داروسازان و کارکنان مؤثر و کارآمدتری، برای سیستم درمان و سلامت کشور می سازند؛ اما همواره این پرسش وجود دارد که مؤثر ترین عوامل بر رضایت شغلی اعضای هیأت علمی کدام هستند. این موضوع، یکی از دغدغه های مهم ارتقای کیفیت در سیستم های آموزش عالی، به ویژه در سیستم آموزش پژوهشکی است. اگر چه در کشور ما مطالعاتی در این زمینه صورت گرفته است(۱۲و۹)، اما وجود تفاوت شرایط و خصوصیات فرهنگی اجتماعی و لزوم جامع تر شدن بررسی ها در این مورد، پژوهشگران را به انجام مجدد این پژوهش متعایل کرد.

از جمله این تفاوت ها، ویژگی هایی است که دانشگاه های نظامی را، از دیگر دانشگاه های علوم پژوهشکی متمایز می کند. از جمله این خصوصیات می توان به متغیر بودن شرایط و مکان انجام آموزش اشاره کرد، که بر اساس

بودند و ۳۸/۸٪ (۳۳ نفر) از طرح تمام وقتی استفاده نمی‌کردند. ۵۸/۹٪ اعضای هیأت علمی در دانشگاه اول و ۴۱/۱٪ در دانشگاه دوم مشغول به کار بودند و ۵۹/۱٪ اعضای هیأت علمی کار خصوصی نداشتند. میانگین و انحراف معیار واحدهای درسی اعضای هیأت علمی 10.31 ± 7.03 و میانگین و انحراف معیار ساعات تدریس 22.04 ± 12.05 بود. در بررسی رضایتمندی کلی اعضای هیأت علمی بر حسب جنسیت، مردان با میانگین امتیاز 147.03 و انحراف معیار 29.10 در قیاس با زنان با میانگین امتیاز 139.23 و انحراف معیار 30.08 رضایتمندی بیشتری نشان دادند؛ لیکن آزمون تی مستقل تفاوت معنادار آماری بین دو گروه نشان نداد $t=1.127$, $p=.263$, $df=86$. میانگین و انحراف معیار کسب شده در حیطه‌های مختلف رضایت شغلی عبارت بودند از: نحوه سرپرستی و ارتباطات 10.61 ± 4.60 ، ماهیت کار 23.83 ± 4.23 و، امنیت شغلی 22.76 ± 5.60 ، شرایط فیزیکی و محیط کار 17.29 ± 5.93 و حقوق و مزايا 15.12 ± 5.39 .

میانگین و انحراف معیار نمرات رضایتمندی بر اساس سطح تحصیلات به ترتیب عبارت بود از: کارشناسی ارشد 157.20 ± 29.92 ، دکتراي تخصصي 146.89 ± 26.42 و متخصص باليني 135.02 ± 34.15 و فوق تخصص باليني 140.50 ± 14.92 . که با توجه به آزمون آنالیز واريانس يك طرفه، تفاوت‌ها از نظر آماری معنادار نبودند ($p=.0114$, $df=3$, $F=20.4$).

میانگین و انحراف معیار نمرات رضایتمندی اعضای هیأت علمی بر اساس مرتبه‌ی علمی به ترتیب عبارت بود از: مربى 146.54 ± 28.57 ، استاديار 137.12 ± 28.67 و دانشيار 168.57 ± 31.79 . با توجه به کم بودن حجم نمونه گروه استادان (یك نفر)، در بررسی آماری، گروه استاد در نظر گرفته نشد. آزمون توکی مبين وجود تفاوت آماری معنادار بین مرتبه علمی استاديار و دانشيار بوده

(14 گويه)، امنیت شغلی (7 گويه)، شرایط فیزیکی و محیط کار (7 گويه) و ماهیت کار (6 گويه). مقیاس پرسشنامه، مقیاس پنج درجه ای با احتساب نمرات صفر تا 5 (صفرا برای عدم رضایت تا 5 برای رضایت کامل) بود.

پرسشنامه‌ها ظرف يك ماه بين اعضای هیأت علمی دو دانشگاه توزيع، تكميل و جمعآوری شد و مورد تجزيه و تحليل قرار گرفت.

در تجزيه و تحليل اطلاعات از روش‌های آمار توصيفي نظير ميانگين، انحراف معیار و آمار استنباطي مانند آزمون‌های آماری t (جهت مقایسه ميانگين‌ها در دو گروه)، آزمون تحليل واريانس (جهت مقایسه ميانگين‌ها در بيش از دو گروه) و ضرrib همبستگي پيرسون (جهت مقایسه ارتباط سطح رضایتمندی و حیطه‌های مورد بررسی) استفاده شد. جهت تجزيه و تحليل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS-17 استفاده گردید. سطح معناداري آزمون‌ها $p \leq .05$ در نظر گرفته شد.

نتایج

از مجموع ۱۵۰ پرسشنامه توزيع شده، ۹۰ پرسشنامه مورد تجربه و تحليل قرار گرفت (Response Rate=60%). نتایج حاصل از تجزيه و تحليل پرسشنامه‌های دریافتی نشان می‌دهد که 70.5 درصد از جامعه مورد پژوهش مرد و 29.5 درصد زن بودند. میانگین و انحراف معیار سن اساتيد 42.53 ± 4.7 (حداقل 32 و حداكثر 55 سال) و میانگین و انحراف معیار سابقه کار 18.12 ± 7.4 (حداقل 2 و جداکثر 30 سال) بود. مدرک تحصيلي 40% کارشناسی ارشد (36 نفر)، 16.7% دکتراي تخصصي (15 نفر)، 4.4% متخصص باليني (26 نفر) و 8.9% فوق تخصص باليني (8 نفر) بود. رتبه علمي 45.6% مربى (41 نفر)، 45.6% استاديار 7.8% دانشيار (7 نفر) و 11.1% استاد (1 نفر) بود. از نظر وضعیت استخدامی 27% رسمی- آزمایشي (24 نفر) و 73% رسمي- قطعی (65 نفر) و از نظر وضعیت تمام وقت، 61.2% تمام وقت (52 نفر)

سرپرستی و ارتباطات، فرصت های ارتقا، امنیت شغلی،
شرایط فیزیکی و محیط کار، حقوق و مزايا و ماهیت کار
وجود دارد.

بحث

این مطالعه به بررسی رضایت شغلی اعضا هیأت علمی
دو دانشگاه نظامی شهر تهران پرداخت. بر اساس
یافته های پژوهش، بالاترین نمره رضایت شغلی اعضا هیأت علمی به ترتیب نزولی مربوط به حیطه های نحوه
سرپرستی و ارتباطات، ماهیت کار، امنیت شغلی، شرایط
فیزیکی و محیط کار، فرصت های ارتقا و حقوق و مزايا
بود. همچنین بین سطح رضایت مندی و حیطه های مختلف
به ترتیب اولویت، نحوه سرپرستی و ارتباطات،
فرصت های ارتقا، امنیت شغلی، شرایط فیزیکی و محیط
کار، حقوق و مزايا و ماهیت کار همبستگی مثبت وجود
دارد.

براساس یافته های این پژوهش، رضایت شغلی اعضا هیأت علمی در دو دانشگاه نظامی در سطح خوب، ولی در
حیطه های مختلف متفاوت است. میزان رضایت شغلی
اعضا هیأت علمی رسمی - قطعی بیشتر از اعضا هیأت علمی آزمایشی بود. با توجه به نتایج جمعیت شناختی،
رسمی - آزمایشی ۳۵٪ از اعضا دارای وضعیت استخدام رسمی - آزمایشی هستند که به دلیل وضعیت استخدامی، رضایت مطلوبی از
شغل خود ندارند. لذا شاید بتوان با تسهیل شرایط برای
رسمی - قطعی شدن، رضایت این افراد را ارتقا داد. در
پژوهش فروغی و همکاران، فراهم نبودن شرایط برای
ارتقا و پیشرفت علمی، سبب رضایت نامطلوب اعضا هیأت علمی شده بود (۲۲). در این مطالعه با توجه به
همبستگی مثبت رضایت مندی و فرصت های ارتقا، لزوم
توجه به فراهم نمودن شرایط ارتقا، مانند شرکت در
دوره های آموزشی و سمینارها و کنگره ها احساس
می شود. در این پژوهش، افراد با مرتبه علمی بالاتر
رضایت مندی بیشتری داشتند که نتایج به دست آمده با

است، اما بین مرتبه علمی مربی و استادیار تفاوت آماری معناداری از لحاظ رضایت مندی وجود نداشت.

در بررسی وضعیت استخدامی میانگین نمرات اعضا هیأت علمی با وضعیت رسمی - آزمایشی ($131/33 \pm 21/39$) نسبت به میانگین نمرات اعضا هیأت علمی رسمی - قطعی ($149/1 \pm 27/18$) کمتر بود. و آزمون تی مستقل ($t=2/28$, $p=0/01$, $df=87$) نشان دهنده تفاوت معنادار سطح رضایت مندی افراد بر حسب وضعیت استخدامی است.

به منظور مقایسه رضایت مندی اعضا هیأت علمی گروه پرستاری با گروه پزشکی آزمون تی مستقل نشان داد که میانگین و انحراف معیار نمرات رضایت مندی در گروه پرستاری ($148/86 \pm 29/80$) نسبت به گروه پزشکی ($140/81 \pm 29/54$) بیشتر بود ولی این تفاوت از نظر آماری معنا دار نیست ($t=26/1$, $p=0/208$).

مقایسه هی میانگین و انحراف معیار نمرات رضایت مندی در دو دانشگاه نظامی نشان داد؛ که میانگین نمرات رضایت مندی در دانشگاه دوم ($150 \pm 28/59$) نسبت به دانشگاه اول ($137 \pm 29/91$) بیشتر بود. با استفاده از آزمون تی مستقل ($t=2/08$ و $p=0/04$) تفاوت آماری معنادار بین سطح رضایت مندی دو دانشگاه وجود داشت. یافته های پژوهش بیانگر آن بود که میانگین نمره کل رضایت شغلی اعضا هیأت علمی $144/12 \pm 29/74$ بود. میانگین و انحراف معیار و ضریب همبستگی کسب شده در حیطه های مختلف رضایت شغلی به ترتیب اولویت شامل نحوه سرپرستی و ارتباطات $46/51 \pm 10/61$ و $40/88$ ماهیت کار $22/83 \pm 4/33$ و $40/61$ امنیت $22/76 \pm 5/60$ و $40/81$ شرایط فیزیکی و محیط کار $20/43 \pm 6/79$ و $40/76$ فرصت های ارتقا $17/29 \pm 5/93$ و $40/84$ و حقوق و مزايا $15/12 \pm 5/39$ و $40/67$ بود. نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که بین سطح رضایت مندی و حیطه های مختلف، قوی ترین ارتباط مثبت به ترتیب اولویت بین حیطه های نحوه

محیط کار خود داشتند؛ که با این مطالعه همخوانی دارد(۲۱). بنابراین فراهم نمودن امکانات ضروری در زمینه‌ی آموزش و پژوهش، و ایجاد فضای فیزیکی و محیط مناسب برای کسب علم، می‌تواند میزان رضایتمندی را در این گروه از اعضای هیأت علمی افزایش دهد.

از محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به پایین بودن درصد بازگشت پرسشنامه‌ها اشاره کرد. با توجه به احتمال همکاری پایین اعضای هیأت علمی دو دانشگاه، تعداد نمونه‌های انتخاب شده دو برابر تعداد نمونه محاسبه شده در نظر گرفته شد تا در نهایت بر اساس محاسبه تعداد نمونه این محدودیت کنترل گردد. از دلایل همکاری کم اعضای هیأت علمی در بازگشت پرسشنامه‌ها، می‌توان به حجم بالای وظایف آموزشی ایشان، حضور در محیط‌های کار آموزی و کارورزی و دسترسی مشکل به تعدادی از آن‌ها به واسطه پست‌های اجرایی اشاره کرد.

با توجه به یافته‌های پژوهش، لازم است مسؤولین و برنامه ریزان آموزشی به عوامل مؤثر در رضایتمندی شغلی اعضای هیأت علمی، توجه نموده و نسبت به فراهم ساختن سطح مدیریتی و ارتباطات، محیط مناسب و امنیت پیشنهاد می‌گردد با دایر کردن کمیته پیشنهادات و انتقادات در کلیه مراکز علمی و استفاده از آرا و نظرات اعضای هیأت علمی، جهت رفع کاستی‌ها، سطح رضایتمندی را ارتقا داده، تا جایی که اعضای هیأت علمی، خود برگزارکننده پژوهش‌های کلیدی جهت رفع کمبودهای آموزش و پژوهش شوند.

نتیجه‌گیری

با توجه به یافته‌های پژوهش، اعضای هیأت علمی دو دانشگاه از رضایت شغلی نسبی برخوردار هستند. لذا پیشنهاد می‌شود جهت ارتقای هر چه بیشتر این رضایتمندی، مسؤولین و برنامه‌ریزان آموزشی به تمام عوامل مؤثر در

نتایج مطالعه فروغی هم خوانی داشت(۲۲).

در پژوهش بخشی علی‌آبادی و همکاران در دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، عامل حقوق و دستمزد در بین عوامل درونی و بیرونی، به عنوان مهم‌ترین عامل در ایجاد انگیزش شغلی معرفی شده است؛ و اعضای هیأت علمی، عامل امنیت شغلی را به عنوان عامل ثانوی در ایجاد انگیزش شغلی معرفی نمودند(۳). نتایج مطالعه شفیعی نشان داده است که فراهم بودن امنیت شغلی، وجود قوانین و مقررات برای حمایت اصولی از اعضای هیأت علمی، مهم‌ترین عامل افزایش‌دهنده‌ی رضایت شغلی و کارایی آنان است(۲۳). پرداخت حقوق را می‌توان یک محرك و انگیزه قوی دانست؛ اما اگر حقوق بر اساس یک طرح طبقه‌بندی مشاغل، عادلانه استاندارد نشود، خط مشی پرداخت می‌تواند به یک عامل نارضایتی مداوم، تبدیل شود(۲۴). بررسی روی پزشکان پرتفالی، نشان داده است؛ که در صورت مساعد بودن شرایط، آنان حتماً به دلیل کمبود درامد تغییر شغل می‌دهند(۲۵). همچنین گزارشی از دانشگاه واشنگتن نشان داد که بین نارضایتی پزشکان از میزان حقوق و مزايا و پاداش، با خلاقیت آنها رابطه معنی داری وجود دارد(۲۶). آن چه در این مطالعه به چشم می‌خورد و با یافته‌های مشابه متفاوت است؛ کمرنگ بودن حیطه حقوق و مزايا در رضایتمندی شغلی است؛ که شاید به علت افزایش میزان حقوق و مزايا اساتید در سال‌های اخیر، و نیز بالاتر بودن حقوق و مزايا اعضا هیأت علمی در مقایسه با سایر پرسنل کادر نظامی باشد.

براساس یافته‌های پژوهش، بالا نبودن میزان رضایت از شرایط فیزیکی و محیط کار، با نتایج به دست آمده از مطالعه دانشگاه ارومیه که عدم رضایتمندی از شرایط فیزیکی و محیط کار را ۶۵/۷٪ از اعلام کرده است، همچنین در مطالعه تیموری و همکاران در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اعضای هیأت علمی این دانشگاه، رضایت کمی از شرایط فیزیکی و

قدردانی

بدین وسیله مراتب تشکر و قدردانی خود را از کلیه اعضا هیأت علمی دو دانشگاه و همکارانی که محقق را در انجام طرح یاری نمودند اعلام میدارم.

رضایتمندی شغلی این گروه از کادر آموزشی توجه و اهتمام ورزند از جمله توجه به محیط مناسب شغلی و برقراری امنیت شغلی اساتید تا رشد و ارتقای هر چه بیشتر آموزشی کشور را در آینده‌ای نزدیک شاهد باشیم.

منابع

1. Alvani M, Memarzade Gh (Translators). [Organizational behavior]. Moorhead G (Author). Tehran: Morvarid; 1995. [Persian]
2. Mehrabian F, Nasiri pour AA, Keshavarz Mohammadian S. [Barrasye mizan rezayat shoghlye roasa, modiran va sarparastane vahedhaye mokhtalefe bimarestanhaye dolaty ostane Gilan]. Journal of Guilan University of Medical Sciences. 2007; 16(6): 15-20. [Persian]
3. Bakhshi Ali Abadi H, Norouzi D, Hosseini ZS. [Effective Factors on Job Motivation in Academic Members of Rafsanjan Medical University]. Iranian Journal of Medical Education. 2004; 4(2): 33-41. [Persian]
4. Chin KS, Pun KF. A proposed framework for implementing TQM in Chinese organizations. International Journal of Quality & Reliability Management. 2002; 19(3): 272-94.
5. Donnelly M, Wisniewski M, Dalrymple JF, Curry AC. Measuring service quality in local government: the SERVQUAL approach. International Journal of Public Sector Management. 1995; 8(7): 15-20.
6. Fakhimi F. [Sazman va modiriat, teoriha, vazayef va masooliatha]. Tehran: Havaye Taze; 1990. [Persian]
7. Koelbel PW, Fuller SG, Misener TR. Job satisfaction of nurse practitioners: an analysis using Herzberg's theory. Nurse Pract. 1991; 16(4): 43, 46-52, 55-6.
8. Houman HD. [Tahye va standard sakhtane meghyase sanjeshe rezayate shoghli]. Tehran: Research and Training Institute for Management and development Planning; 2002. [Persian]
9. Shafi Abadi A. [Rahnamaei va moshavereye shoghli va herfei va nazaryehaye entekhabe shoghl]. Tehran: Roshd; 2011. [Persian]
10. Terry DJ, Nielsen M, Perchard L. Effects of work stress on psychological well-being and job satisfaction: The stress-buffering role of social support. Australian Journal of Psychology. 1993; 45(3): 168-75.
11. Sullivan SE, Bhagat RB. Organizational Stress, Job Satisfaction and Job Performance: Where Do We Go From Here? Journal of Management. 1992; 18(2): 353-74.
12. Sardari S, Asgarian M. [Barrasi va moghayeseye rezayate shoghlye azaye heiat elmye daneshgahe azad va dolaty Zanjan bar mabnaye nazaryeye do amelye Herzberg 79-80]. [dissertation]. Tehran: Tarbiat Moalem University; 2001. [Persian]
13. Ranjbar M, Vahidshahi K. [Effective Factors on Faculty Members' Job Satisfaction in Mazandaran University of Medical Sciences, School of Medicin, 2006]. Stride Development in Medical Education. 2007; 4(2): 92-9. [Persian]
14. Ghanei H. [Avamele moaser bar rezayate shoghlye pezeshkane ostane Kordestan (eraeye modele charkhaye angizesh dar herfeye pezeshki dar sale 1375)]. Journal of Kordestan University of Medical Sciences. 2007; 2(7): 9-15. [Persian]
15. Ebadi A. [Barrasye nazare parastaran dar rabete ba avamele moaser dar ejade angizeshe shoghlye anan dar bimarestanhaye dolaty shahre Tehran]. [dissertation]. Tehran: Shaheed Beheshti University of Medical Sciences; 1995. [Persian]
16. Smith TJ, Girtman J, Riggins J. Why academic divisions of hematology/oncology are in trouble and some suggestions for resolution. J Clin Oncol. 2001; 19(1): 260-4.
17. Easom AK. Nephrology APNs: who are we and what do we do? Survey results October 1999. Nephrol Nurs J. 2000; 27(2):187-91.
18. Siegel PA, Post C, Brockner J, Fishman AY, Garden C. The moderating influence of procedural fairness on the relationship between work-life conflict and organizational commitment. J Appl Psychol 2005; 90(1): 13-24.
19. Dupré KE, Barling J. Predicting and preventing supervisory workplace aggression. J Occup Health

- Psychol. 2006; 11(1): 13-26.
20. Wild P, Parsons V, Dietz E. Nurse practitioner's characteristics and job satisfaction. J Am Acad Nurse Pract. 2006; 18(11): 544-9.
21. Teymouri M, Tootoonchi M, Salehi M, Hassanzadeh A. [Job Satisfaction among Faculty Members of Isfahan University of Medical Sciences]. Iranian Journal of Medical Education. 2008; 7(2): 227-37. [Persian]
22. Foroughi F, Kharrazi H, Iranfar Sh, Rezaei M. [Job Satisfaction and its Affecting Factors from the Viewpoints of Faculty Members of Kermanshah University of Medical Sciences]. Iranian Journal of Medical Education. 2008; 7(2): 335-42. [Persian]
23. Shafiei H. [Barrasye avamele omdeye ejad konandeye angize dar azaye heat elmye daneshgahe emam Hossein]. [dissertation]. Tehran: Islamic Azad University, 1996. [Persian]
24. Alvani M. [Pajoooheshi dar zamineye barkhi az moshkelate sazmani va adame erzaye niaze karkonan]. First edition. Tehran: Public Management Center; 1991. [Persian]
25. Vieira D, Viegas I, Furtado N. [Job satisfaction in physicians with a career in general clinical medicine]. Acta Med Port. 1995; 8(10): 531-5. [Portuguese]
26. Perie M, Baker DP. Job Satisfaction among American's teachers: effects of workplace conditions, background characteristics, and teacher compensation. National Center for Education Statistics. [Cited 2012 Marc 10]. Available form: <http://nces.ed.gov/pubs97/97471.pdf>
27. Movahhed MA, Moghaddam YH. [Survey of Job Satisfaction and the Factors Affecting it, with Employed Nurses in the Educational and Curative Centers of Urmieh University of Medical Sciences 2001]. Bimonthly Journal of Urmia Nursing and Midwifery Faculty. 2004; 2(2): 86-91. [Persian]

Faculty Members' Job Satisfaction in Selected Military Universities

Mohammad Daneshmandi¹, Hengameh Habibi², Masoud Sirati Nayer³, Armin Zarei⁴, Amir Hosein Pishgouei⁵

Abstract

Introduction: Motivation and job satisfaction of faculty can play a fundamental role in their performance. Inattention to staff's job satisfaction causes cessation, relative stagnation and evanescence of them. Therefore this study aimed to determine job satisfaction of academic members in two selected Tehran's military universities in year 2010.

Methods: In this descriptive, cross-sectional study, 150 academic members were selected and received the survey questionnaire. The questionnaire, including 45 items with 5 point Likert scale, had been developed and validated in Isfahan University of Medical Sciences. Then data were analyzed using independent t, ANOVA and Pearson correlation tests.

Results: Mean scores of job satisfaction domains ,in a descending order, belonged to mode of supervision and communication(46.51 ± 10.61), nature of the job (23.83 ± 4.33), job security (23.76 ± 5.60), physical conditions and job environment(20.43 ± 6.79), promotion opportunities (17.29 ± 5.93), and salary and benefits(15.12 ± 5.39). Results of Pearson correlation test showed that there was a positive correlation between satisfaction score and the following domains in a descending order: mode of supervision and communication, promotion opportunities, job security, physical conditions and job environment, salary and benefits, and nature of job.

Conclusion: Academic members had a relatively good job satisfaction. Attention to supervision and promotion opportunities can improve the current situation.

Keywords: Job Satisfaction, Faculty Members, Military University, Human Resources, Faculty Promotion

Addresses:

¹ MSc, Nursing School, Baghiatalleh University of medical sciences, Tehran, Iran. Email: mdanesh44@yahoo.com

²(✉)MSc, Nursing School, Baghiatalleh University, Tehran, Iran. Email: habibi_64_2006@yahoo.com

³Instructor, Nursing School, Baghiatalleh University, Tehran, Iran. Email: sirati@bmsu.ac.ir

⁴Assistant Professor, Nursing School, Army University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Email: arminZj@yahoo.com

⁵Instructor, Nursing School, Army University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Email: Apishgooie@yahoo.com